

беру, разбираю: Всякой чловѣкъ, кога му ся разложи неговото зло, може припозна погрѣшкѣ-та си. *Л. Д. 1869 р. 114.*—са, располагаюсь: Като дойде свадба-та и ся разложе, тѣ ѿ посрѣщать пріятно. *Ч. 84.*

Разлѣскамъ *м. св.* заблаещу: Та летнахме, пролетнахме, Къзидисаме тѣка додо,—а въ лозете, Ала мѣдро не седѣхме, Сврониме бело грозде. Видѣха ны пѣдарето. Надигнаха тенки пѣшки, Разласкаха тенки пѣшки. *В. 40.*

Разлюѣтъ *м. св.* **Разлюѣвамъ** *м. дл.* 1) расколышу, рас-
трясу,—сываю: Доклѣ да пзлѣзжѣ тыи (цѣры-ты) разлюливать земнѣ-
тѣ корѣ. *Л. Д. 1872 р. 133.* 2) *переносно* волну: Остапъ и Андрей
отведиажъ забравихъ и баштина кашта, и бурса, и сичко, шото имѣ
до тогава разлюливаше душата. *Тб. 25.*—са, расшатаюсь,—тываюсь,
зашатаюсь: Твари ми са разлюляха, Ключелки са потрошиха, И порти
са отвориха. *М. 107.* „Мостове ся, Дойке, разлюляха, отъ хубости,
Дойке, невѣстничи“. *Ч. 298.* Най си завари, завари Никола, млада вой-
вода, Съ деветъ байрака хайдушкы. Като ты видя Тодорка, Разлюля,
растринера са (отъ страха). *Ч. 270.* **Разлюляно** време расштан-
ное, смутное время: Бѣди и напасти въ онуй бурнофортуное разлю-
ляно време претеглихъ милитѣ ми горки рожби. *Пс. 9—10 р. 16.*

Разлюѣтъ *м. св.* **Разлюѣвамъ** **Разлюѣвамъ** *м. дл.* 1) раз-
сержу, привожу въ гнѣвъ: Си разлюти своя барза коня, Си отиде дома
со тарчанѣ. *М. 182.* 2) разбережу (рани).—са, разсержусь: Тя (Олга)
са разлюти и прати Милица на покаянѣ. *Р. 34.* Стара самувила какъ
си чу, Разеди са разлюти са. *D. S. 10, 146—147.* Разлютил се. *Пс. 12, 124.*

Разлѣка *с. ж.* разлука.

Разлѣчж *м. св.* **Разлѣч(у)вамъ** **Разлѣчамъ** *м. дл.* разлу-
чу,—чаю, раздѣляю: Мравка-та, като викиж сичките мравки и за часъ
разлѣчиха зърно по зърно, башкѣ по башкѣ, сичко що бе искараши-
сано. *Ч. 249.*—са, разстанусь,—таюсь: Той не може да са разлѣчи
отъ свѣбите пріятели. *Вмайк.*

Размѣжж *м. св.* **Рзамѣзvamъ** *м. дл.* размажу, размазываю.

Размѣхамъ *м. св.* замахаяу: Размахайте съ хартиѣ, и тоя си
чисъ щете усѣтите вѣтъръ. *Л. Д. 1871 р. 92.*

Размѣхvamъ *м. дл.* **Размѣхнж** *м. св.* 1) растолкаю, растал-
киваю: Капитанина размахна народа, съ едно наскарбено лице, що-
то всички-тѣ посърнаха. *Л. Д. 1875 р. 141.* 2) брошу, бросаю (*зadu-*
манное предпріятіе): Като прѣсмѣтнѣли, че трѣбовать пары за мѣсто,
за учитель и за други работы, видѣло имѣ ся за не възможно, та раз-
махнѣли читалище-то. *ib. 1870 р. 199.* Утрѣ трѣгваме! Защо да раз-
махваме? За кой врагъ да сѣдимъ тука? *Тб. 7.*